

Вакъвъ и стигна въ последното село къмъ 14 часа, като се разположи на станъ при селото.

Обявяване война на Турция На 5 октомврий 1912 год. бѣ обявена войната на Турция. Този день ще остане паметенъ **Скица № 5** въ историята на българския народъ. Въ този день малкиятъ, но храбъръ български народъ намѣри сили въ себе си да се хвърли въ открита борба съ вѣковната турска империя. Вестъта за обявяване на войната се разнесе съ свѣткавична бързина изъ всички краища на България. Народътъ и войската я посрещнаха съ небивало въодушевление. Ударилъ бѣше часътъ на разплата съ вѣковния тиранинъ. Градове и села се опраздниха, животътъ въ страната спрѣ, всичко отиде на югъ. България цѣла бѣше отишла тамъ долу, гдето имаше само слава, величие и безсмъртие.

Обявяването на войната бѣше ознаменовано съ особено тържество въ гр. Стара-Загора — седалището на главната квартира. Още отъ ранни зори многохиляденъ народъ бѣше задрѣстилъ улицитѣ и площада около черквата „Св. Богородица“, гдето бѣше опредѣлено да се отслужи молебенъ въ присѣжствието на Царя по случай обявяването на войната.

Въ 8 часа Негово Величество Царътъ пристигна съ свитата си, живо акламиранъ отъ народа и войската. Следъ влизането на Царя въ църквата започна отслужването на тържественъ молебенъ, на който присѣжствуваха чужди дипломати и военни аташета, мѣстнитѣ военни и граждански власти и много народъ отъ града.

Стариятъ старозагорски митрополитъ Методи Кусевичъ, следъ прочитането на евангелието отъ Царскитѣ двери, произнесе следната назидателна речъ:

„Ваше Величество, едно време раздѣлението на балканскитѣ държави доведе турцитѣ на Балканския полуостровъ, даде имъ възможность да царуватъ 500 години и да държатъ въ робство народитѣ отъ тия държави, които тогава бѣха образовани, когато турцитѣ бѣха въ полуварварско състояние. Сега пъкъ днешниятъ съюзъ на сжщитѣ държави ще прогони турцитѣ и ще блесне зарята на свободата и културата. Отъ Бога, Ваше Величество, сте били предопредѣлени да се извърши този съюзъ чрезъ Ваше Величество. Този съюзъ, това чудо, показва, че начинанието на Ваше Величество е Богоугодно. Всемогщиятъ Богъ да благослови подвига на Ваше Величество за благото на поробенитѣ и потѣпкани християнски народи и за тържеството на кръста надъ полумесеца! Всемилостивиятъ Богъ да ни сподоби да посрещнемъ Ваше Величество победителъ съ възгласа: Благословенъ грядий во име Господне Царъ Освободигель и Балкански Императоръ!“

Тази речъ, изслушана съ внимание отъ Царя и присѣжтвущитѣ, направи силно впечатление на всички, а особено на чужденцитѣ. Следъ свършването ѝ Негово Величество прочете отъ владишкия тронъ следния манифестъ за обявяване на войната:

„Българи,

Въ продължение на 25-годишното ми царуване Азъ съмъ дирилъ винаги въ мирна културна работа напредъка,